

млъчали, не само че останваме лишени отъ ползата что можеме да придобиеме за дѣшкното си спасеніе; но и всакой вы имѣлз правдѣ да ны погади и помѣри като лѣниви и нерадиви за добрытѣ нѣща, а еше и като закистници на единоплеменницѣтѣ си, кога тѣ са сподобелтз да вѣдѣлтз причастница на добрины. Великій во той чѣдотворецъ рылскій единоплеменникъ нашъ есть, отъ рода и крвѣята ны, а полѣчи небеснытѣ и нетѣннытѣ добрины за добродѣтельный си, животъ. Ако вы убо божественнѣйшій той мъжъ колкогодѣ имѣлз ума си въ свѣтовнытѣ и тѣннытѣ, ако вы было неговото попеченіе и грыжаніе за долны, тѣкашни нѣща, и мы не выхмы удостоили неговото житіе за явно расказваніе и отколѣ время да са в забрала ла неговата память. Но кога че онъ сичко свѣтотно презрѣ, а пожела горнето свободно, безопасно и твърдо отечество, и всакакъ са постара да постигне общаго отца и содѣтеля, който и за тока го прослави съ толики чѣдеса, то и мы трѣбва да разкажеме за него подробно, увѣрени, че повѣсть яже о отцѣ, веселити обыче волюбивыхъ дѣшы, и къ ревности подвизати лѣчшей. И така слѣшайте:

Родителитѣ на преподобнаго отца нашего Іоанна, вѣхъ во все благочестиви, родомъ Българе, рожденіе и воспитаніе на селото Скрино, което е въ предѣлытѣ на славный и чѣтовный градъ Средецъ (нынѣ Софія). Тѣ, като живѣлахъ въ това село, благочестиви житіемъ, а милостиви нравомъ, имѣхъ тѣкмо дѣѣ дѣца, отъ които единъ есть чѣдныи той Іоаннъ; той воспитанъ отъ родителытѣ си добрѣ, вѣше тѣмъ во все покоренъ, и отдаваше имъ длъжнѣтъ почьсть. Слѣдъ время, като са преставихъ родителитѣ мѣ, той живѣаше всакога въ страхъ божій, вынѣги са намыраше въ церква, слѣшаше съ вниманіе божественнытѣ словеса, и священнытѣ подченіа, и благоугождаваше богѣ съ постъ и молитва; творѣ, по писанномъ, плодъ сторичный, като древо при изкоръ насаденно. А нѣкоиси отъ зависть оладани, и лѣниви на добры дѣла сѣще, досаждахъ мѣ укорвахъ го и дѣмахъ мѣ лицемѣрецъ, еше и совѣмъ непотривенъ го считахъ за да живѣе на свѣта. Така като беше сватый Іоаннъ намысли добры совѣтъ. Раздава своето си на сиромасытѣ, и отдава кесаревитѣ кесарю, за да може безъ забава и божнѣтъ богѣ да отдаде. А богъ, който е рекалъ изъ тѣмнотата да изгрѣе свѣтлина, и что е казалъ нѣкогаси Авраамъ, излѣзъ отъ твоата земля и отъ рода твой, и прійди въ землята, хожто азъ цѣль ти покажж, представа са подьсно и скатомъ на снѣгъ, и мѣ показка мѣстото, гдѣто ще може да благогоди немѣ. Като са събди преподобный Іоаннъ отъ снѣгъ, и разсмотрѣ силѣтъ на видѣніето, распаласа желаніемъ както еленъ къмъ кодынъ изкори, ображваса като вторый Давидъ противъ мысленнаго голіада, намѣсто